

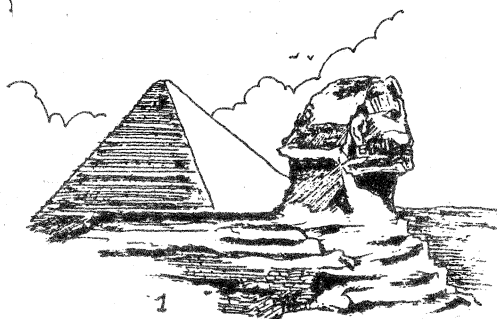
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Τα επτά θαύματα του κόσμου

A. M. Δημητριάδης

Από αρχαιοτάτων χρόνων φαίνεται πως ωρισμένοι άνθρωποι ήσαν στολισμένοι με κάποια έμπνευση και εργαζόμενοι σκληρά και ομαδικά με επιμονή και υπομονή επέτυχαναν το ακατόρθωτο. Τέτοια μπορούν να θεωρηθούν τα επτά θαύματα του κόσμου μερικά των οποίων σώζονται μέχρι σήμερα και προκαλούν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Αυτά είναι:

1. Αι πυραμίδες της Αιγύπτου

Σύμφωνα με τους ερευνητές υπάρχουν σε ολόκληρο τον κόσμο περί τις 80 πυραμίδες οι οποίες εκτίσθηκαν στους προϊστορικούς χρόνους. Εκείνες όμως που προκαλούν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον είναι εκείνες της κοιλάδας του Νείλου οι οποίες εκτίσθηκαν περί τον 25ον αιώνα π.χ. δηλαδή των εποχών που ανθούσε ο Αιγυπτιακός πολιτισμός. Αι πυραμίδες αυτές όπως είναι γνωστόν χρησιμοποιούντο για θρησκευτικούς σκοπούς και σαν τάφοι των βασιλέων των Φαραώ.

Από τις τρεις πυραμίδες εκείνη που προκαλεί τον γενικόν θαυμασμό, και θεωρείται ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου είναι εκείνη η οποία εκτίσθη από τον Χέοπα. Αυτή έχει επιφάνεια 55,000 τ.μ. και ύψος 205 μέτρα.

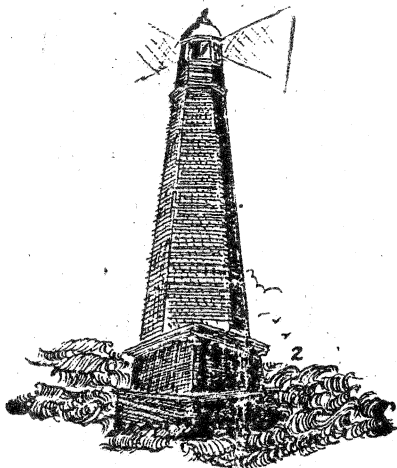
Η πυραμίδα αυτή αποτελείται από μεγάλους όγκους ασβεστόπετρας βάρους, 2 1/2

τόνων τον ένα και ευλόγως διερωτάται κανείς με ποιόν τρόπο, οι αρχαίοι μετέφεραν και ετοποθετούσαν αυτές τις χιλιάδες πέτρες σε αυτό το μεγάλο ύψος. Ο μεγάλος ιστορικός Ηρόδοτος αναφέρει ότι για την κατασκευή αυτής της πυραμίδας εργάσθηκαν 100,000 άνθρωποι και για να αποπερατωθεί το έργο αυτό εχρειάσθηκαν 30 ολόκληρα χρόνια. Αναφέρει επίσης ο Ηρόδοτος ότι οι εργάτες που απασχολούνταν με το κτίσιμο αυτής της πυραμίδας έκαμαν μεγάλη κατανάλωση σκόρδων, κρομμυδιών και ρεπανιών. Ποιός ξέρει; Ίσως αυτό το είδος τροφής να έδιδε στους εργάτες μεγαλύτερες δυνάμεις και αντοχή στο δύσκολο και πολύ κοπιώδες τους έργο.

2. Ο Φάρος της Αλεξάνδρειας

Εκτίσθη κατά την διάρκεια της Ελληνιστικής Εποχής πάνω στη νήσο Φάρο για να χρησιμεύσει σαν οδηγός των πλοίων ώστε να μη κατασυντρίβονται στους βράχους που ευρίσκονται στην είσοδο του λιμένα.

Το έργο αυτό άρχισε να κτίζεται επί Πτολεμαίου του Σωτήρος κατά το έτος 294 π.χ.

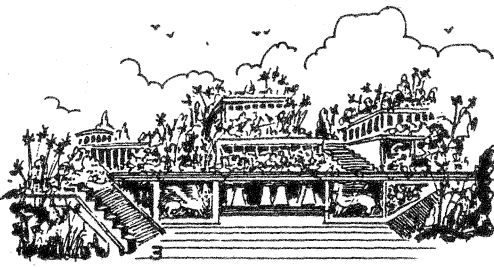
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΘΡΕΑ

και επερατώθη το 282 π.χ. επί εποχής του διαδόχου και γιού του Πτολεμαίου του Φιλαδέλφου, δηλαδή η κατασκευή του διάρκεσε 12 ολόκληρα χρόνια. Λέγεται ότι το φώς του Φάρου διεκρίνετο από απόσταση 70 χιλιομέτρων και στην κορυφή του υπήρχε ένας μεγάλος καθρέφτης ο οποίος αντανακλούσε τα πλοία προτού μπορέσει να τα δει ο γυμνός οφθαλμός του ανθρώπου.

3. Οι Κρεμαστοί Κήποι της Βαβυλώνας

Πιστεύεται ότι εκτίσθηκαν περί τον 6ον αιώνα π.χ. από την βασίλισσα της Βαβυλώνας Σεμίραμι, άνκαι κατ' άλλους ιστορικούς πιθανόν να εκτίσθηκαν από κάποιον άλλον Ασσύριο μονάρχη.

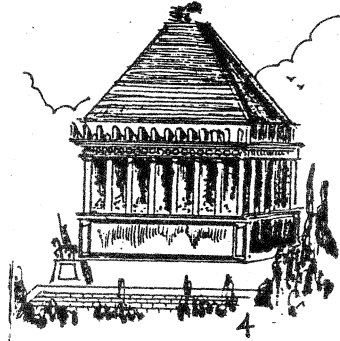
Ερείπια από τους ονομαστούς αυτούς κήπους σώζονται μέχρι σήμερα. Είναι επίπεδοι και στηρίζονται πάνω σε θόλους έτσι που να φαίνεται ότι κρέμονται. Για την διάσημον βασίλισσαν Σεμίραμιν αναφέρεται ότι εγκατελείφθη από τους γονείς της σε δάσος όταν ήταν βρέφος και ανετράφηκε από μια περιστέρα η οποία με άλλα περιστέρια της έφερναν τροφή μέχρι που να μπορέσει να βρει μόνη της ό,τι χρειαζόταν. Αυτά περίπου αναφέρει ο Διόδωρος ο Σικελιώτης ο οποίος λέγει επίσης ότι η λέξη Σεμίραμις στην αρχαία Συριακή γλώσσα σημαίνει «τραφείσα υπό περιστερών».

Σύμφωνα με την παράδοση η Σεμίραμις όταν εμεγάλωσε την εξετίμησε για τα κάλλη και την εξυπνάδα της τόσο πολύ ο Βασιλιάς των Ασσυρίων Νίνος που την έκαμε γυναίκα του. Αλλά λίγα χρόνια αργότερα, όταν η Σεμίραμις απέκτησε μεγάλο όνομα και αφού εθαρέθηκε τον αιμοχαρή σύζυγον της Νίνο τον εφόνευσε και ανέλαβε μόνη της το σκήπτρον των Ασσυρίων. Τότε μετέφερε την πρωτεύουσαν του βασιλείου της από την Νινευί στην

Βαβυλώνα η οποία ευρίσκεται νότια της σημερινής Βαγδάτης, όπου έκτισε την νέα πόλι μαζί με τους κρεμαστούς της κήπους.

4. Μαυσωλείον

Η ιδέα και η εκτέλεση του μεγάλου αυτού έργου ανήκει στην βασίλισσα της Αλικαρνασσού Αρτεμισία η οποία το έκαμε εις μνήμη του συζύγου της Μαυσώλου τον 4ον αιώνα π.χ.

Το Μαυσωλείο είχε σχήμα τετράγωνο και εχρειάζετο να ανεβείς 24 σκαλοπάτια για να εισέλθεις σε αυτόν τον μεγάλον ναό. Η πρόσοψη του είχε μήκος 30 μέτρα αι δε πλευραί του 33 μέτρα. Εστηρίζετο πάνω σε 36 κολώνες ανάμεσα των οποίων ευρίσκοντο 36 αγάλματα τα οποία επαρίσταναν εκ περιτροπής ένα άνθρωπο και ένα λέοντα. Στην κορυφή του μνημείου αυτού ευρίσκοντο τα αγάλματα του Μαυσώλου και της Αρτεμισίας.

Το μεγαλοπρεπές αυτό μνημείο το οποίο είχε ύψος 43 μέτρα καταστράφηκε από σεισμό το 10ον αιώνα μ.Χ.

Πολλά κομμάτια του ναού αυτού καθώς επίσης οι ανδριάντες του Μαυσώλου και της Αρτεμισίας ευρίσκονται στο μουσείο του Λονδίνου.

Όπως είναι γνωστό από το έργο αυτό πήραν το όνομα «Μαυσωλείον» αρκετά ταφικά μνημεία μεγάλων ανδρών.

5. Το άγαλμα του Ολυμπίου Διός

Από αρχαιότατων χρόνων η πίστη ήταν πάντα ζωντανή γιατί έδιδε στον άνθρωπο θάρρος και παρηγοριά στην καθημερινή του ζωή.

Το άγαλμα αυτό το εκατασκεύασε ο μεγάλος καλλιτέχνης Φειδίας. Το βάθρο

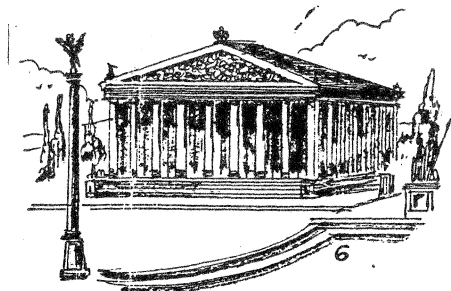
στο οποίο ήταν τοποθετημένο το άγαλμα είχε ύψος 4 μέτρα, πλάτος 6.50 μέτρα και βάθος 9.50 μέτρα. Το μέτωπο του βάθρου εκοσμείτο από ανάγλυφα τα οποία επαρίσταναν διάφορες θεότητες. Ο Ζεύς που ήταν πρῶτος στην έκφραση, εκρατούσε στην αριστερά του χείρα σκήπτρο πάνω στο οποίον εκάθετο αετός και στη δεξιά

του χείρα είχε το σημείο της νίκης. Το άγαλμα ήταν εγκατεστημένο στο μεγάλο ναό του Διός στην Ολυμπία του οποίου την κατασκευήν επέβλεψε επίσης ο Φειδίας. Οι αρχαίοι συγγραφείς περιγράφουν το άγαλμα ότι ήταν τόσο μεγάλο που αν εσηκώνετο θα έσπαζε ό,τι ευρίσκετο μέσα και πάνω στη στέγη του ναού.

6. Ο ναός της Αρτέμιδος στην Έφεσον της Μικράς Ασίας.

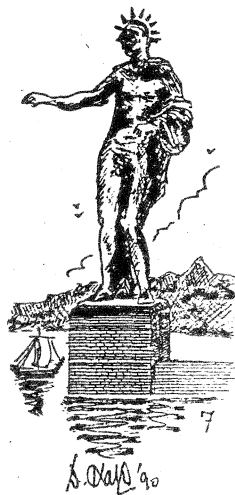
Ο ναός αυτός εθεωρείτο ο μεγαλύτερος ναός όλων των εποχών και όλου του κόσμου. Σε μέγεθος ήταν τετραπλάσιος του Παρθενώνος. Είχε μήκος 130 μέτρα και

πλάτος 66 μέτρα. Επεριβάλλετο από 127 κολώνες και η κατασκευή του εκράτησε 130 χρόνια. Λέγεται ότι το ναό αυτόν τον επιρροήσαν πρώτα οι Κιμμέριοι το 652 π.χ. και αργότερα όταν τον αποκατέστησε ο Κροίσος κάποιος τρελλός με το όνομα Ηρόστρατος τον ξαναεπιρροήσε το 356

π.χ. Μετά όμως τον αποκατέστησαν οι Εφέσιοι και τον εκόσμησαν με αριστουργήματα του Φειδία και του Πραξιτέλη. Όμως κατά το έτος 263 π.χ. ο ναός και πάλιν επιρροήθη από τους Σκύθες και από τότε εδιατηρείτο κάπως μέχρι την βυζαντινή εποχή. Την τελικήν του καταστροφή την επέφεραν βυζαντινοί Αυτοκράτορες γιατί τον εθεωρούσαν χώρον ειδωλολατρείας. Αργότερα τα λείψανα του μεγάλου αυτού ναού μετεφέρθησ' στην Κωνσταντινούπολι και άλλες πόλεις της Μικράς Ασίας για να κοσμήσουν μουσουλμανικά τεμένη.

7. Ο Κολοσσός της Ρόδου

Το μεγαλοπρεπές αυτό έργο το οποίο παρουσιάζει μεγάλη φαντασία το έκτισαν οι Ρόδιοι προς τιμή του προστάτη Θεού της νήσου «Ηλίου» περί τα τέλη του 3ου αιώνα π.χ. Για το σκοπό αυτόν προσέλαβαν το μεγάλο γλύπτη της Λίνδου Χάρη ο οποίος εχρειάσθη 12 ολόκληρα χρόνια για να αποπερατώσει το τεράστιον αυτό έργο.

Ο Κολοσσός αυτός είχε ύψος 32 μέτρα και εστηρίζετο πάνω σε δύο μεγάλα πόδια τα οποία απείχον μεταξύ τους 12 μέτρα. Εστήκετο πάνω σε ένα πολύ μεγάλο πύργο και από τα σκέλη του επερνούσαν τα πλοία τα οποία είχαν πάντοτε υψωμένα τα πανιά τους.

Συνεπεία σεισμού ο Κολοσσός αυτός κατέπεσε στη θάλασσα το έτος 222 π.χ. Αργότερα τον ανόρθωσε ο Αυτοκράτορας